

[Indenrigsministeren.]

stemmig tilslutning til, at vi rejste spørgsmålet over for regeringen, og der var ingen, der gjorde indvendinger herimod. Jeg kan ikke andet end karakterisere det som en kraftig opbakning af synspunkterne.

Med hensyn til besparelser og de bemærkninger, som hr. Egon Jensen gør opmærksom på i hr. Børge Johansens indlæg: naturligvis er der ikke tale om, at amtsrådene, fordi de har fri udskrivningsret, ville give sig til at boltre sig og bruge mange penge. Amterne har jo fri udskrivningsret på den personlige skat, så det er ikke særlig relevant i og for sig at drøfte i denne forbindelse.

Må jeg så sige til hr. Glistrup, at jeg er meget forbavset over at konstatere, at ordføreren for fremskridtspartiet ikke kender reglerne for udskrivningen af amtskommunale skatter. Reglen er, at først skal der pålægges ejendommene 4 promille grundskyld, og derefter skal resten fordeles ligelet mellem grundskyld og personlig skat, men grundskylden kan ikke inklusive de første 4 promille overstige de 20. Og dermed kan jeg ikke se andet, end at amterne er bundet til under alle omstændigheder, når udgifterne har en sådan højde, som de har nu, at måtte gå op til de 20 promille.

Hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger om frihed i fremtiden er jeg da meget interesseret i at få drøftet for at se, om det kan give anledning til en forbedring.

Hr. Flygaards bemærkninger om, at retsforbundet vil være med til at give frihed på den måde, at man har fri promilledannelse, men at halvdelen altid skal være udskrevet på grundskyld, tror jeg næppe vil vække begejstring nogen steder.

Dermed har jeg gjort mine bemærkninger, og jeg håber, at lovforslaget vil få en saglig og reel behandling i det udvalg, det bliver henvist til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hæklestrup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsi-

gelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om en særlig afgift ved overdragelse af fast ejendom.

(Lovforslaget (nr. 16) findes i tillæg A. sp. 47, fremsættelsen i tidenden sp. 119).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Svend Jakobsen (S):

Det lovforslag, som vi her har til behandling, går i al sin enkelhed ud på at fjerne den 2½ pct.s afgift ved salg af fast ejendom, som blev indført i september 1972. Den blev jo indført samtidig med, at vi ændrede folkepensionsbidraget fra 3 til 1 pct. og derved gjorde det muligt at sænke trækprocenterne 2 points i forhold til det, de ellers ville være blevet.

Jeg forstår på bemærkningerne til lovforslaget, at man anser denne afgift for en u hensigtsmæssig finanspolitisk foranstaltning. Jeg vil gerne sige, at for socialdemokratiet er det mere positivt, det er mere hensigtsmæssigt at inddrage dele af de enorme værdistigninger, arbejdsfrie værdistigninger, der forekommer, end det er at lægge øgede byrder på arbejdsindtægterne.

Finansministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at det må antages, at denne afgift har betydet stigende priser på fast ejendom. Jeg vil gerne spørge finansministeren: hvad bygger denne antagelse på? Bygger den på tro, eller bygger den på viden? Når finansministeren har den opfattelse, at ejendomspriserne er steget, så vil jeg også godt spørge: tror finansministeren, at han ved at fjerne denne afgift får en sænkning af prisen på fast ejendom, eller tror finansministeren, som jeg gør, at salgsprisen i et marked, hvor prisen afgøres af udbud og efterspørgsel, altid vil være den højest opnåelige? Hvis finansministeren er enig i denne betragtning, og han kan vel vanskeligt være andet som liberal, så betyder det jo, at regeringens forslag er en foræring på 550 mill. kr. Og det er vel at mærke ikke en foræring til kommende boligtagere, heriblandt de unge, som finansministeren nævner, det er